

[Landbrugsministeren.]

Under krigen gik produktionen stærkt ned, så at den næsten som helhed blev afsat på hjemmemarkedet. I 1949 var ægproduktionen steget således, at der udførtes ca. 80 000 t.

Da æg er en letfordærlig vare og kvaliteten let ødelægges ved urigtig behandling, er det meget påkrævet, at der er fastsat bestemmelser om prisfradrag for alle æg, der ikke fremkommer i prima kvalitet, og at det ved kontrol af eksporten sikres, at de æg, der kommer til udførsel, er i sådan sortering og tilstand, at vore æg fortsat kan hævde sig på de udenlandske markeder. Konkurrencen om disse vil utvivlsomt i de kommende år blive skærpet meget stærkt.

De retningslinier, der er fastlagt ved loven af 22. marts 1947, synes vedblivende at være rigtige, og bestemmelsen i den nu gældende bekendtgørelse af 9. marts 1949 har i alle henseender taget hensyn til de i de senere år indhøstede erfaringer. Kontrolens rammer, der som følge af produktionsnedgangen under krigen var blevet holdt på et minimum, er i det væsentlige opbygget, så at de svarer til produktionens og eksportens nuværende omfang. Enkelte af de beføjelser, der ved loven er tillagt ministeren, er endnu ikke taget i brug. Man har således endnu ikke fastsat bestemmelser om måden, hvorpå æggene skal leveres fra de enkelte producenter. Som det imidlertid fremgår af bemærkningerne til forslaget, må det være en forudsætning for sådanne bestemmelser indførelse, at der er tilvejebragt en vis stabilisering af æghandelen.

Når henses til, at de to sidste år har udvist stigninger i indsamlingen af æg på henholdsvis ca. 50 og ca. 40 pct., vil det forstås, at forholdene endnu ikke har tilladt gennemførelsen af væsentlige ændringer i indamlings- og afregningsforholdene.

De indtil nu foreliggende erfaringer afgiver ikke grundlag for ændringer i den gældende lov. Tværtimod synes de at vise, at loven er rigtigt affattet. Der ses derfor heller ikke, at der er årsag til at opretholde en tidsbegrænsning af lovens gyldighed, så meget mere som en sådan begrænsning giver indtryk af midlertidighed og særlig, når der er tale om en kontrollov, kun kan svække lovens autoritet.

Jeg skal med disse ord anbefale forslaget til en velvillig og hurtig behandling i det høje landsting.

Formanden: Eksemplarer af lovforslaget vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til rigsdagsbeslutning vedrørende en af den internationale arbejdskonference i Seattle i året 1946 vedtaget konvention angående skibsmandskabets opholdsrum ombord (revideret 1949).

(Første behandling findes i tidenden sp. 400).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sagen sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Forslaget til rigsdagsbeslutning

vedtoges enstemmigt med 51 stemmer; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Formanden: Om denne vedtagelse vil meddelelse blive givet til folketinget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om fortrinsret i høsten for året 1950.

(Første behandling findes i tidenden sp. 368; udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 603).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer samt spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Chr. J. Hansen: Da mit partis ordfører i den foreliggende sag ikke kan være tilstede, skal jeg tillade mig at fremføre et par bemærkninger om udvalgets arbejde.

Udvalget har holdt 2 møder, hvor man har drøftet nødvendigheden af en lov som den foreliggende. Der er ikke opnået enighed i udvalget, men et flertal indstiller, at man gennemfører lovforslaget i den skikkelse, hvori det er gennemført i det andet høje ting. Et mindretal mener ikke at kunne medvirke til lovforslagets gennemførelse i dets nuværende skikkelse, men derom skal jeg ikke sige noget, idet jeg går ud fra, at den ærede ordfører for det pågældende parti selv vil begrunde dette forhold.